

کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر: ویژگی های مبتنی
بر روانسنجی و تحلیل عاملی تأییدی

**Short form of weinberger adjustment inventory (WAI):
psychometric properties and confirmatory factor
analysis of the Persian version**

Z. Saeedi, M.A.

ضحی سعیدی*

N. Ghorbani, Ph.D.

دکتر نیما قربانی**

M.R. Sarafraz, Ph.D.

دکتر مهدی رضا سرافراز***

چکیده

بازداری افراطی هیجانان با بسیاری از مشکلات روانشناختی و سلامتی در ارتباط است. واینبرگر ابزاری برای سنجش سازش یافتگی اجتماعی-هیجانی ساخته است. پژوهش حاضر با هدف بررسی درستی نسخه فارسی کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر (WAI) در جمعیت دانشجویی انجام شده است. ۲۳۰ نفر از دانشجویان دانشگاه تهران به مقیاس های مفهوم باتمام وجود، باورها در مورد هیجانان، کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر و زیرمقیاس افسردگی و اضطراب مقیاس افسردگی اضطراب برانگیختگی-۲۱ پاسخ دادند. برای محاسبه درستی سازه

*. دانشجوی دکتری روانشناسی سلامت دانشگاه تهران

** استاد گروه آموزشی روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تهران

*** استادیار گروه آموزشی روانشناسی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز (نویسنده مسؤول)

مقیاس از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. همچنین بررسی درستی همگرا و واگرای WAI به کمک ضریب همبستگی پیرسون انجام شد. تحلیل عاملی تأییدی، برازش ساختار سه عاملی WAI را با ۳ عامل "پراکندگی، محدودیت و سرکوبگری" مورد تأیید قرار داد (RMSEA=0.077; CFI=0.85; IFI=0.85). همچنین همبستگی های مثبت میان زیرمقیاس "پراکندگی" با زیرمقیاس افسردگی، اضطراب و مقیاس باورها در مورد هیجانات و زیرمقیاس "سرکوبگری و محدودیت" با سنجه باتمام وجود و همبستگی منفی زیرمقیاس "پراکندگی" با سنجه باتمام وجود و زیرمقیاس "سرکوبگری و محدودیت" با زیرمقیاس افسردگی و اضطراب نشان دهنده درستی همگرا و واگرای مطلوب این مقیاس است. یافته ها باتوجه به ماهیت متفاوت زیرمقیاس های WAI و خودفریبی در افراد سرکوبگر تبیین شده است.

واژه-کلیدها: کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر، تحلیل عاملی تأییدی، سرکوبی، سرکوبگر.

Abstract

Excessive inhibition of emotions is associated with a variety of psychological and health problems. Weinberger developed an inventory to assess socio-emotional adjustment. The present study was carried out in order to validate the Persian version of short form of Weinberger adjustment inventory (WAI) in student population. 230 students of University of Tehran completed Mindful Attention and awareness scale, beliefs about emotions scale, depression and anxiety subscales of DASS-21 and short form of Weinberger adjustment inventory. Confirmatory factor analysis was used to assess construct validity. Also, Pearson correlation coefficient was used for convergent and discriminant validity. Confirmatory factor analysis confirmed the three-factor structure of WAI with distress, Restraint and repressiveness (RMSEA=0.077; CFI=0.85; IFI=0.85). Furthermore, a positive correlation of distress/depression, distress/anxiety, distress/beliefs about emotions, Restraint/mindfulness and Repressiveness/mindfulness and a negative correlation of distress/mindfulness, Repressiveness/depression, Repressiveness/anxiety, Restraint/depression and Restraint/anxiety were found, which indicates a

favorable convergent and discriminant validity for this inventory. The results were discussed, based on different nature of WAI subscales and self-deception in repressors.

Keywords: short form of weinberger adjustment inventory, confirmatory factor analysis, repression, repressor.

Contact information: Msarafraz@shirazu.ac.ir

مقدمه

از سال ۱۸۹۴، فروید معتقد بود که احساسات منفی بازداری شده می‌تواند به بیماری‌های جدی منجر شود (فروید، ۱۹۹۹/۱۹۲۵ به نقل از موند و میت، ۲۰۱۲). سازوکار زیربنای این فرایند بیمارگون، "سرکوبی" معرفی شد که فروید آن را راهی برای مهار احساسات ناهشیار ناخواسته تعریف کرد (فروید، ۱۹۹۹/۱۹۲۵ به نقل از موند و میت، ۲۰۱۲). مشاهده و ارزیابی فرایند سرکوبی همواره با دشواری‌هایی رو به رو بوده است، با این وجود طی سال‌ها، دانشمندان به‌عنوان بعدی از شخصیت به آن علاقمندتر شدند (موند و میت، ۲۰۱۲).

واینبرگر، شوارتز و دیویدسون (۱۹۷۹) با استفاده از یک ابزار دفاعی بودن و یک ابزار صفت اضطراب استاندارد به دنبال تفکیک افرادی که حقیقتاً مضطرب نبودند از افرادی بودند که تظاهر می‌کردند که مضطرب نیستند. در این الگو، افراد سرکوبگر به صورت سنتی با ترکیب نمرات اضطراب پایین و جامعه‌پذیری مارلو-کراون بالا (واینبرگر و همکاران، ۱۹۷۹) تعریف می‌شدند. پس از این روش، واینبرگر و شوارتز (۱۹۹۰) مقیاسی جدید با نام پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر (WAI) را برای مطالعه شخصیت افراد، به‌ویژه سنجش افراد سرکوبگر در دو نسخه کوتاه و بلند معرفی نمودند که از درستی بالایی برخوردار است (واینبرگر، ۱۹۹۰). واینبرگر و همکاران (واینبرگر، ۱۹۹۰)، مطابق با نظرگاه فروید، سازش‌یافتگی روانی-اجتماعی در طول زندگی را در قالب تلاقی دو بعد برجسته "فروشنانی امیال خودخواهانه یا بازداری خود" و "تجربه ذهنی پریشانی" مفهوم‌سازی کردند.

از تلاقی سطوح بالا و پایین پراکندگی ذهنی با سطوح بالا، متوسط و پایین محدودیت خود، ۶ گروه تیپ‌شناسی از الگوهای سطح بالاتر شخصیت شکل می‌گیرد که هر طبقه ویژگی‌های شخصیتی مخصوص به خود دارد. لازم به ذکر است که این مقیاس بعد سومی با عنوان "دفاع سرکوبگری" را نیز می‌سنجد که به علت اهمیت دفاع سرکوبگری افراد گروه

کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر: ویژگی‌های مبتنی بر روانسنجی و تحلیل عاملی تأییدی

غیردفاعی مطمئن به خود (پراکندگی کم- محدودیت و سرکوبگری متوسط) و گروه سرکوبگر (پراکندگی کم- محدودیت و سرکوبگری بالا) هنگام جایگذاری در گروه‌ها براساس ترکیب نمرات زیرمقیاس بازداری و دفاع سرکوبگری تشخیص داده می‌شوند (واینبرگر و شوارتر، ۱۹۹۰).

الف: ۶ گروه ریخت‌شناسی پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر

بازداری خود				تجربه‌ذهنی پربشانی
بالا	متوسط	پایین	بالا	
خجالتی	حساس	واکنشی	پایین	
سرکوبگر	مطمئن به خود	ضداجتماعی		

در این تقسیم‌بندی افراد سرکوبگر اختلاف معناداری میان اضطراب خودسنجی و سطوح بالای اضطراب که توسط ابزارهای غیرکلامی سنجیده می‌شود، نشان می‌دهند (واینبرگر و همکاران، ۱۹۷۹؛ مایرز، برنز، درخشان، الفنت، آیزنک و فیپس، ۲۰۰۸). ساده‌ترین توجیه این است که افراد سرکوبگر سطوح بالای اضطراب را تجربه می‌کنند اما در ابزارهای خودسنجی آن را انکار می‌کنند (درخشان و آیزنک، ۱۹۹۹). این افراد به علت مهار کردن شدید بر هیجانات و رفتارهای ارضای خود، آمادگی بالایی برای ابتلا به بیماری‌های جسمی دارند (واینبرگر، ۱۹۹۰).

پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر برای استفاده در جمعیت بالینی و غیربالینی قابلیت اعتمادیابی شده است (واینبرگر، ۱۹۹۰) و یکی از پایاترین مقیاس‌ها برای سنجش سرکوبی به‌شمار می‌رود (گیس-دویس، سفتون، ابرکرومی، دوران و اشپیکل، ۲۰۰۴).

باتوجه به اهمیت الگوهای مختلف شخصیت، به‌ویژه الگوی مقابله سرکوبگری در ابتلا به اختلالات روان‌تنی و جسمی و اهمیت سازه سرکوبگری در حوزه روانشناسی سلامت، کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر (۱۹۹۰) هدف مطالعه حاضر قرار گرفت. با توجه به بررسی‌های انجام شده، تاکنون این سازه در کشور ما مورد ارزیابی قرار نگرفته است، هدف مطالعه حاضر بررسی ویژگی‌های روانسنجی، انسجام درونی، ساختار عاملی و درستی همگرا و اگرای نسخه کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر است. انتظار می‌رود میان زیرمقیاس

کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر: ویژگی‌های مبتنی بر روانسنجی و تحلیل عاملی تأییدی

پراکندگی و زیرمقیاس افسردگی و اضطراب DASS_21 (لوی باند و لوی باند، ۱۹۹۵)، و میان زیرمقیاس سرکوبگری با مقیاس باورها در مورد هیجانات (رایمز و چالدر، ۲۰۱۰) رابطه همگرا وجود داشته باشد و نمرات در سنجۀ باتمام وجود (براون و رایان، ۲۰۰۳) با زیرمقیاس پراکندگی رابطه واگرا و با زیرمقیاس سرکوبگری و بازداري رابطه همگرا نشان دهد.

روش

جامعه آماری، نمونه و روش اجرای پژوهش: نمونه آماری پژوهش حاضر شامل ۲۳۰ (۱۴۴ زن، ۸۶ مرد) دانشجوی دانشکده روانشناسی دانشگاه تهران با میانگین سنی ۲۲/۸۴ (انحراف معیار: ۴/۶۸) است که به شیوه در دسترس انتخاب شدند. طرح پژوهش زیرمجموعه طرح‌های همبستگی است. دانشجویان دفترچه‌ای شامل اطلاعات جمعیت‌شناختی، کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر، سنجۀ باتمام وجود، مقیاس باورها در مورد هیجانات و زیرمقیاس افسردگی و اضطراب DASS-21 پاسخ دادند. ابزارهای مورد استفاده به شرح زیر است:

کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر: کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر و شوارتز (۱۹۹۰) شامل ۳۷ ماده است که در یک مقیاس ۵ درجه‌ای نمره گذاری می‌شود. این پرسشنامه شامل ۳ زیرمقیاس اصلی است که هر کدام شامل چند زیرمقیاس فرعی هستند. "پراکندگی"^۱ که شامل زیرمقیاس‌های اضطراب، افسردگی، ارزش خود پایین و رواندستی پایین است. "محدودیت"^۲ که شامل فرونشانی پرخاشگری، مهار کردن برانگیختگی، در نظر گرفتن دیگران و مسؤولیت است و "دفاعی بودن" که شامل دفاع‌های سرکوبگرانه است. همچنین دو عبارت "به این سؤالات صادقانه پاسخ می‌دهم" و "هرکسی حداقل هرازچندگاهی اشتباه می‌کند" درستی پاسخدهی به این پرسشنامه‌ها می‌سنجد (واینبرگر، ۱۹۹۰). این پرسشنامه دارای همسانی درونی بالای ۰/۸۵ در انواع نمونه‌ها و قابلیت اعتماد آزمون-بازآزمون مناسب است (واینبرگر و شوارتز، ۱۹۹۰؛ تماگاوا و همکاران، ۲۰۱۳). این پرسشنامه پس از ترجمه به زبان فارسی، توسط مترجم دیگری، بازترجمه شد و هماهنگی بازترجمه با فرم اصلی ارزیابی و سپس در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفت.

سنجۀ باتمام وجود^۳: این مقیاس توسط براون و رایان (۲۰۰۳) ساخته شده است و برای روی آوردن باتمام وجود به کار می‌رود. سنجۀ باتمام وجود ۱۵ ماده ۶ درجه‌ای دارد. درستی و قابلیت

اعتماد این مقیاس مطلوب گزارش شده است (قربانی و همکاران، ۲۰۰۸؛ تماگاو و همکاران، ۲۰۱۳). مقیاس باورها در مورد هیجانان (رایمز و چالدر، ۲۰۱۰): این مقیاس ۱۲ ماده ۷ درجه‌ای دارد و نوع باورهای فرد را در خصوص دسترس‌ناپذیری تجربه و ابراز هیجاناتی که در مدل‌های شناختی و گزارش‌های بالینی مشخص شده‌اند، می‌سنجد. این مقیاس دارای درستی سازه، همسانی درونی و قابلیت اعتماد مناسب است (رایمز و چالدر، ۲۰۱۰).

مقیاس افسردگی، اضطراب و تنیدگی-۲۱/(DASS_21) (لوی‌باند و لوی‌باند، ۱۹۹۵): این مقیاس ۲۱ سؤال ۴ درجه‌ای دارد و از سه زیرمقیاس افسردگی، اضطراب و تنیدگی تشکیل شده است. ساختار سه عاملی این مقیاس در مطالعه لوی باند و لوی باند (۱۹۹۵) و در جامعه ایرانی توسط صاحبی، اصغری و سالاری (۱۳۸۴) مورد حمایت قرار گرفته است. در این مطالعه از زیرمقیاس افسردگی و اضطراب این مقیاس استفاده شده است.

داده‌ها یافته‌ها

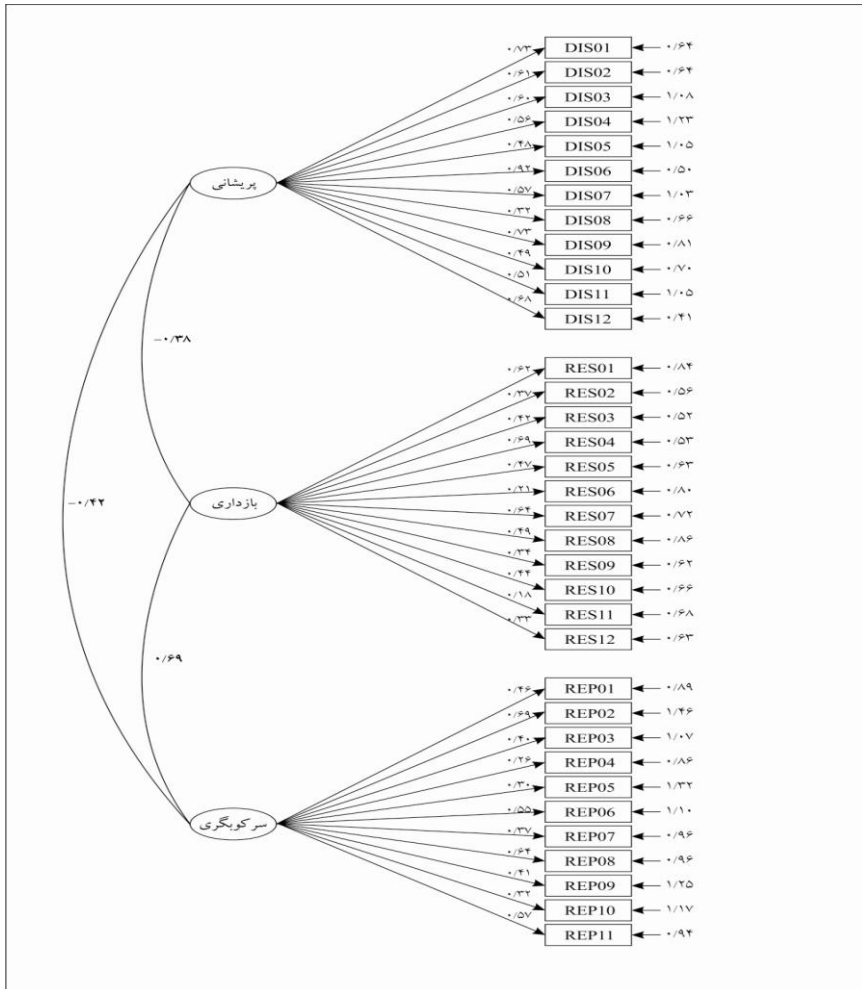
میانگین، انحراف معیار و همسانی درونی مقیاس‌های استفاده شده در پژوهش در جدول شماره (۱) آمده است. همان‌گونه که داده‌ها در جدول نشان می‌دهد ابزارهای به کار رفته همگی از همسانی درونی قابل قبول و بالایی برخوردارند. همسانی درونی زیرمقیاس‌های WAI نیز در این جدول آمده است که نشان از انسجام درونی این زیرمقیاس‌ها دارد.

جدول ۱: میانگین، انحراف استاندارد و آلفای کرونباخ متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	آلفای کرونباخ
پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر:			
۱- پراکندگی	۲/۷۲	۰/۶۵	۰/۸۴
۲- محدودیت	۳/۹۴	۰/۴۹	۰/۷۶
۳- سرکوبگری	۲/۹۲	۰/۵۶	۰/۶۷
باورها در مورد هیجانان			
تمام وجودی	۴/۰۶	۰/۷۵	۰/۸۶
افسردگی اضطراب تنیدگی-۲۱:			
۱- افسردگی	۱/۶۷	۰/۵۹	۰/۸۴
۲- اضطراب	۱/۶۱	۰/۵۲	۰/۷۶

کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر: ویژگی‌های مبتنی بر روانسنجی و تحلیل عاملی تأییدی

پس از بررسی آلفای کرونباخ، جهت بررسی ساختار عاملی کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر (۱۹۹۰) در نمونه ایرانی، تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم‌افزار لیزرل انجام شد: ($RMSEA=0.077$; $CFI=0.85$; $IFI=0.85$; $SRMR=0.088$; $Chi-Square=1266.53$, $df=557$,) $p=0.00$ $Chi-Square/df=2.27$ با توجه به مجموع شاخص‌های برازش و خطا و نیز بارهای عاملی که در شکل شماره (۱) آمده است، ساختار عاملی این مقیاس تأیید می‌شود؛ بسیاری از محققین معتقدند شاخص برازش (GFI) و شاخص برازش سازش‌یافته (AGFI) در دامنه ۰/۸۰ تا ۰/۸۹ نشان از برازش قابل قبول و بالای ۰/۹۰ نشان از برازش خوب دارد (برن، ۱۹۸۹؛ جورج‌کاگک و سوریم، ۱۹۸۴). لازم به ذکر است که تمام بارهای عاملی در شکل شماره (۱) برای تمام عبارات کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر در سطح ۰/۰۱ معنادار است. طرح ساختاری کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر به همراه زیرمقیاس‌ها و نمره کل در شکل شماره (۱) آمده است. با توجه به نتایج تحلیل عاملی تأییدی، این الگو در جمعیت ایرانی کاربرد دارد.

شکل ۱: تحلیل عاملی تأییدی کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر

با توجه به نتایج تحلیل عاملی تأییدی، که تأییدکننده ساختار سه عاملی WAI است، به بررسی درستی همگرا و واگرای این مقیاس می‌پردازیم. جدول شماره (۲) ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد که نشان‌دهنده درستی همگرا و واگرای کوتاه‌پرسشنامه سازش‌یافتگی واینبرگر است.

جدول ۲: ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
						۱	پراکندگی
					۱	-۰/۳۳**	محدودیت
				۱	۰/۴۹**	-۰/۳۱**	سرکوبگری
			۱	۰/۲۹**	۰/۵۳**	-۰/۳۶**	بهوشیاری
		۱	-۰/۳۹**	-۰/۲۴**	-۰/۳۸**	۰/۴۴**	اضطراب
	۱	۰/۵۲**	-۰/۳۸**	-۰/۱۷**	-۰/۳۵**	۰/۶۳**	افسردگی
۱	۰/۲۹**	۰/۲۳**	-۰/۰۹	-۰/۱۴*	-۰/۰۶	۰/۲۷**	باورها در مورد هیجانات

* $p < 0.05$; ** $p < 0.01$

مطابق جدول شماره (۲)، همبستگی زیرمقیاس پراکندگی با زیرمقیاس های محدودیت و سرکوبگری منفی و همبستگی زیرمقیاس سرکوبگری و بازداری با یکدیگر مثبت است. برای محاسبه درستی همگرا و واگرای پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. زیرمقیاس افسردگی و اضطراب DASS_21 با زیرمقیاس پراکندگی WAI همبستگی مثبت و با زیرمقیاس محدودیت و سرکوبگری همبستگی منفی نشان داد. برخلاف انتظار محقق، مقیاس باورها در مورد هیجانات که گرایش بازدارانه در برابر هیجانات را می سنجد با زیرمقیاس سرکوبگری رابطه منفی داشت که در ادامه، مورد بررسی قرار گرفته است. در بررسی درستی واگرا، سنجه باتمام وجود با زیرمقیاس پراکندگی رابطه منفی و با زیرمقیاس محدودیت و سرکوبگری رابطه مثبت نشان داد. این یافته با توجه به تمایل خودفریبی افراد سرکوبگر که به آن اشاره شد، قابل تبیین است.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که یافته ها نشان می دهد تمامی سؤالات WAI در سه عامل متمایز بار شده اند و سؤالات مربوط به هر عامل نیز با نسخه انگلیسی یکسان است. همچنین این پرسشنامه انسجام درونی خوبی دارد و دارای درستی همگرا و واگرا است که نشان می دهد دو بعد پراکندگی و محدودیت/سرکوبگری می تواند به خوبی در متمایز ساختن ۶ الگوی سازش یافتگی شخصیت

کوتاه پرسشنامه سازش یافتگی واینبرگر: ویژگی‌های مبتنی بر روانسنجی و تحلیل عاملی تأییدی

واینبرگر (۱۹۹۰) در جمعیت ایرانی به کار گرفته شود. با توجه به اهمیت الگوی سرکوبگری در ابتلا به بیماری‌های جسمی و روان‌تنی، این پرسشنامه می‌تواند در مطالعات روانشناسی سلامت کاربرد قابل توجهی داشته باشد.

مطابق انتظار محققین، این مطالعه درستی همگرای زیرمقیاس پراکندگی WAI را با زیرمقیاس افسردگی و اضطراب DASS-21 تأیید نمود. با توجه به اینکه زیرمقیاس پراکندگی، چهار زیرمجموعه افسردگی، اضطراب، حرمت خود پایین و رواندرستی پایین را می‌سنجد، این زیرمقیاس می‌تواند خود به تنهایی در سنجش پریشانی‌های روانشناختی نیز مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به زیرمجموعه‌های زیرمقیاس پراکندگی، انتظار می‌رفت که با مفهوم باتمام وجود به‌عنوان سازه‌ای که با سلامت روانشناختی قرابت دارد، همبستگی منفی داشته باشد. درستی و اگرای زیرمقیاس پراکندگی و سنجه باتمام وجود حکایت از اهمیت فرایندهای خودآگاهی در ساختار شخصیت و رواندرستی دارد. مطالعات متعددی ارتباط مفهوم باتمام وجود را با کاهش افسردگی و اضطراب (براون و رایان، ۲۰۰۳) و سلامت عمومی بیشتر (مک کراکن و ولمن، ۲۰۱۰) نشان داده‌اند.

نکته حائز اهمیت در این پژوهش همبستگی منفی زیرمقیاس‌های محدودیت و سرکوبگری با افسردگی، اضطراب و پراکندگی و همبستگی مثبت با سنجه باتمام وجود است. این یافته همسو با مطالعاتی است که نشان می‌دهد، سرکوبگرها بسیاری از ابزارهای خودسنجی را به گونه‌ای مثبت پاسخ می‌دهند. تأیید دیگر بر این نکته این است که افرادی که در زیرمقیاس‌های محدودیت و سرکوبگری نمرات بالایی دریافت می‌کنند، با وجود نمرات بالای پراکندگی، مطابق با شواهد فیزیولوژیک و رفتاری، نمرات پایینی از پراکندگی خویش گزارش می‌کنند (واینبرگر، ۱۹۷۹). در واقع سرکوبگرها از راهبردهایی استفاده می‌کنند تا تصاویر مطلوبی از خودانگاره خویش حفظ کنند (نیوتون و کنترادا، ۱۹۹۲). این یافته اهمیت به‌سزایی در مطالعات حوزه روانشناسی و روانشناسی سلامت دارد که در آنها از ابزارهای خودسنجی مانند پرسشنامه و چک‌لیست استفاده می‌شود و نشان می‌دهد که این روش‌ها بهترین روش برای کسب اطلاعات از اقلیتی معنادار از مردم نیستند، افرادی که سبک مقابله سرکوبگرانه دارند می‌توانند

یافته‌های مطالعات مبتنی بر پرسشنامه‌ها را تحریف نمایند (مایرز، ۲۰۰۰).

در این مطالعه میان زیرمقیاس محدودیت و باورها در مورد هیجانات رابطه معناداری مشاهده نشد. این یافته می‌تواند باتوجه به سازش‌یافته بودن این زیرمقیاس بازداری در صورت عدم افراط قابل تبیین باشد. در واقع مهار خود در صورتی که با افراط همراه نباشد نه تنها سازه‌ای سازش‌نیافته نیست، بلکه نشانه سلامت روانشناختی به‌شمار می‌رود. همچنین برخلاف انتظار محقق رابطه منفی میان سرکوبگری و باورها در مورد هیجانات مشاهده گردید. باتوجه به اینکه مقیاس باورها در مورد هیجانات، نگرش محدودکننده در مقابل هیجانات را هشدارانه و نسبتاً مستقیم مورد ارزیابی قرار می‌دهد، به‌نظر می‌رسد این همبستگی منفی می‌تواند ناشی از تمایل منطقی جلوه دادن خود و فریب خود در سرکوبگری باشد و به همین علت رابطه میان این دو سازه منفی به‌دست آمده است. پیشنهاد می‌شود این موضوع در پژوهش‌های آتی مورد ارزیابی قرار گیرد.

سنجش درستی WAI در پژوهش حاضر، در جمعیت دانشجویان دانشگاه تهران انجام شده است. بنابراین تعمیم یافته‌ها و کاربرد ابزار در جمعیت‌های دیگر باید با احتیاط انجام شود. پیشنهاد می‌شود سنجش درستی ابزار در جمعیت‌های دیگر به‌ویژه در جمعیت بیماران روان‌تنی که با سبک مقابله سرکوبگرانه ارتباط دارند، صورت پذیرد.

پی‌نوشت‌ها:

1- Repression	2- Weinberger adjustment inventory
3- Distress	4- Restraint
5- Mindfulness	

منابع و مأخذ فارسی:

صاحبی، ع؛ اصغری، م. ج. و سالاری، ر. (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس افسردگی اضطراب تنیدگی (DASS-21) برای جمعیت ایرانی. فصلنامه روانشناسی ایرانی، (۴)، ۲۹۹-۳۱۰.

منابع و مأخذ خارجی:

- Brown, K.W., & Ryan, R.M. (2003). The benefits of being present: mindfulness and its role in psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology, 84*(4), 822-848.
- Byrne, B.M. (1989). *A Primer of LISREL: Basic Applications and Programming for Confirmatory Factor Analytic Models*, Springer-Verlag, New York, NY.
- Derakshan, N., & Eysenck, M.W. (1999). Are repressors self-deceivers or other-deceivers? *Cognition & Emotion, 13*, 1-17.
- Ghorbani, N., Watson, P.J., & Hargis, M.B. (2008). Integrative Self-Knowledge Scale: Correlations and Incremental Validity of a Cross-cultural Measure Developed In Iran and United States. *The Journal of Psychology, 142*(4), 395-412.
- Giese-Davis, J., Sephton, S.E., Abercrombie, H.C., Duran, R.E.F., & Spiegel, D. (2004). Repression and high anxiety are associated with aberrant diurnal cortisol rhythms in women with metastatic breast cancer. *Health Psychology, 23*(6), 645-650.
- Joreskog, K., & Sorbom, D. (1984). *LISREL VI: Analysis of Linear Structural Relationships by the Method of Maximum Likelihood*, National Educational Resources, Chicago, IL.
- Lovibond, P.F., & Lovibond, S.H. (1995). The structure of negative emotional states: comparison of the depression anxiety stress scales (DASS) with the beck depression and anxiety inventories. *Behav Res Ther, 33*(3), 335-43.
- McCracken, L.M., & velleman, S.C. (2010). Psychological flexibility in adults with chronic pain: a study of acceptance, mindfulness, and values-based action in primary care. *Pain, 148*, 141-147.
- Mund, M., & Mitte, K. (2011). The costs of repression: a meta-analysis on the relation between repressive coping and somatic disease. *Health psychology, 31*, 5, 640-649.
- Myers, L.B. (2000). Identifying repressors: A methodological issue for health psychology. *Psychology & Health, 15*:2, 205-214.
- Myers, L.B., Burns, J.W., Derakshan, N., Elfant, E., Eysenck, M.W., & Phipps, S. (2008). *Current issues in repressive coping and health*. In A.J. Vingerhoets, I. Nyklíček, & J. Denollet (Eds.), *Emotion regulation: Conceptual and clinical issues* (pp. 69-86). New York: Springer.
- Newton, T.L., & Contrada, R.J. (1992). Repressive coping and verbal autonomic response dissociation: The influence of social context. *Journal of personality and social psychology, 62*, 159- 167.

- Rimes, K.A., & Chaleder, T. (2010). The Beliefs about Emotions Scale: Validity, reliability and sensitivity to change. *Journal of psychosomatic research*, 68, 285-292.
- Tamagawa, R., Moss-Morris, R., Martin, A., Robinson, E., & Booth, R. (2013). Dispositional emotion coping styles and physiological responses to expressive writing. *British Journal of Health Psychology*, 18, 574-592.
- Weinberger, D.A. and Schwartz, G.E. (1990) Distress and restraint as superordinate dimensions of self-reported adjustment: A typological perspective. *Journal of Personality*, 58, 381-417.
- Weinberger, D.A., Schwartz, G.E., & Davidson, R.J. (1979). Low-anxious, high-anxious, and repressive coping styles: Psychometric patterns and behavioral and physiological responses to stress. *Journal of Abnormal Psychology*, 88, 369-380.